info@payamdaily.ir

نخستین روزنامه صبح البرز

پیام آشنا

شماره ۱۵۳۶
چهارشنبه ۱۸ / دی / ۱۳۹۸
۱۲/ جمادی الاول / ۱۴۴۱
08 / Jan/ 2020

صاحب امتیاز: موسسه همگامان اندیشه زمان
مدیرمسئول: محمود حیدری سردبیر: باهره حیدری
نشانی: کرج، بلوار تعاون، خیابان فرهنگ، جنب کانون گارشناسان، رسمی دادگستری
تلفن: ۳۲۵۳۲۸۳۸-۳۲۵۳۴۴۳۳-۰۲۶ فکس: ۳۲۵۵۳۸۳۸
فکس اینترنتی پیام آشنا: ۰۲۱-۸۹۷۸۶۷۳۹
امتیاز در طرح ارزیابی کیفی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی: ۴۲/۴۶
چاپ: کارگر

با شعرای کرج

قاصدک

تقدیم به روح بلند و ملکوتی سردار عشق حاج قاسم سلیمانی

شیر شیران، سرفراز سرفراز بر کشید
بهترین اسطوره ی شهر دلیران بر کشید

با تمام تار و پودش جانثاری کرده است
همچو نهرانی مقدم با کاه دوران بر کشید

نوش جانت پر کشیدن در مسیر عاشقی
مالک اشتر به نیروهای ایران بر کشید

کوه غیرت، با وفا با عشق عباس علی
تشنه ی راه شهادت بود و این سان بر کشید

ابرو دار تمام آبرو داران برقت
شاه کار جنگ و صلح و عشق و ایمان بر کشید

من نمی دانم چه حالی داشت گاه پر زدن
دل چنین گوید که با ذکر حسین جان بر کشید

آسمانی شد سلیمانی چو خیل ره روان
حاج قاسم هم غریبانه چو باران بر کشید

تسلیت از نای دل گویم به کل کشورم
چون کبوتر از حریم امن سلطان بر کشید

ابوالقاسم تیرگر

تلنگر

سوانح دریایی خیلی دور، خیلی نزدیک

تراژدی دریایی جزو ایمن‌ترین و اقتصادی‌ترین راه‌ها برای جابه‌جایی کالاها درجهان به شمار می‌رود و هنوز هیچ وسیله دیگری نتوانسته است جای کشتی‌ها را به‌عنوان بزرگ‌ترین وسایل نقلیه روی کره خاکی در بحث حمل‌ونقل کالاهای تجاری بگیرد. با وجود وسعت دریاها و اقیانوس‌ها، شاید در نگاه نخست، بروز سوانح دریایی که گزینه برخورد کشتی‌ها با یکدیگر هم جزو آن قلمداد می‌شود چندان محتمل به نظر نرسد، اما به‌واقع چنین نیست و با توجه به افزایش تعداد شناورها در جهان- از لنج‌های کوچک گرفته تا سوپرتانکرهای نفتی- و محدودیت کریدورهای عبوری، آمار سوانح دریایی سیر افزایشی داشته و در نقاط مختلف جهان همچنان شاهد بروز حوادث مرگبار دریایی هستیم؛ کما اینکه درست دوسال پیش، در شانزدهم دی ۱۳۹۶ خورشیدی، یکی از همین دست حوادث گریبان فتکش ایرانی سانچی، را گرفت و درنهایت منجر به غرق و کشته‌شدن همه ۳۲ خدمه آن شد.

فقط ۱۶۰ دقیقه تا محو هیولا

وقتی در بامداد ۱۵ آوریل ۱۹۱۲ میلادی کشتی غول‌پیکر «آر. ام.اس. تایتانیک» تنها پنج‌روز پس از آغاز نخستین سفر خود در مسیر ساوتهمپتون به بندر نیویورک پس از برخورد با یک کوه یخ به اعماق آب‌های سرد اقیانوس اطلس رفت، بحث ایمنی حمل‌ونقل دریایی به‌شدت داغ شد. این اتفاق درنهایت به تشکیل یک سازمان مسئول در امر ایمنی کشتیرانی با عنوان «سازمان بین‌المللی دریانوردی» منجر شد. ۱۰۸ سال پیش، کاپیتان تایتانیک هنگامی متوجه وجود کوه یخ در مسیر حرکت کشتی شد که کار از کار گذشته بود. با توجه به سرعت تایتانیک در آن لحظه که ۳۰ کیلومتر در ساعت تخمین زده شده بود، متوقف‌کردن کشتی یا تغییر مسیر آن به ۸۰۰ متر فضا نیاز داشت و به دلیل اینکه فاصله یا کوه یخ بسیار کمتر بود، برخورد لاجرم اتفاق افتاد. از لحظه برخورد تا رسیدن لاشه تایتانیک به کف اقیانوس دوساعت و ۴۰ دقیقه طول کشید و ۱۵۱۴ نفر از خدمه آن آفتاب روز بعد را ندیدند. جیمز کامرون ۸۵ سال بعد از غرق‌شدن این ابر کشتی مسافبری، روایت خود را از آن راهی سالن‌های سینما کرد که استقبال مخاطبان را نیز در پی داشت.

برخورد مرگبار در آب‌های چین

از غرق‌شدن تایتانیک تا حادثه سانچی ۱۰۶ سال فاصله است. کیفیت هر دو اتفاق نیز تا حدود زیادی شبیه هم است. به لحاظ ابعاد نیز تایتانیک و سانچی قرابت‌هایی با هم دارند؛ مثلا تایتانیک با ۲۶۹ متر و سانچی با ۲۷۴ متر در اآ تقریبا یک اندازه هستند. کمینه و بیشینه سرعت هر دو نیز نزدیک به هم و حدودا بین ۳۰ تا ۴۰ کیلومتر بر ساعت است. اما سوال اینجاست که چرا با گذشت بیش از یک‌قرن از حادثه غرق‌شدن تایتانیک، تلکر سانچی با وجود داشتن سیستم‌های رادارو ناوبری پیشرفته- که استفاده از آن حتی تحقیر مهندسان تایتانیک نیز نمی‌گنجید- نتوانست از برخورد با کشتی فلعبر کریستال قسر در برود؟ شاید درک این موضوع همان‌قدر که برای افراد عادی سخت است برای آنهایی که روی دریا زندگی کرده و با مکانیزم کشتی‌های غول‌پیکر آشنا هستند ملموس و قابل فهم باشد به عقیده برخی محموله خطرناک و مشتعل‌شونده سانچی بیش از هرچیز دیگری در رقم‌خوردن این سرنوشت تلخ برای این تانکر موثر بود، اما این از اهمیت بحث درخصوص دلیل برخورد این دو کشتی با هم در آب‌های چین نمی‌کاهد.

منبع: «تایتانیک، فاجعه‌ای که جهان را تکان داد» نشر قدیانی

یادداشت

هنجارشکنی در فضای مجازی چگونه شکل می گیرد؟

بروز رفتارهای نابهنجار در جامعه از سوی برخی افراد ریشه درعلل خاصی دارد. اغلب این افراد دچار بحران هویت هستند یعنی خودشان هم نمی‌دانند که چه کسی هستند و چه جایگاهی در جامعه دارند. بنابراین تصور می‌کنند برای ابراز وجود، هویت‌یابی یا پیدا کردن جایگاهی در جامعه یا فضای مجازی باید دست به رفتارهای هنجارشکنانه بزنند و از آنجا که رفتارهای نابهنجار در جامعه ممکن است با برخوردهای شدید و قانونی همراه باشد این افراد بیشتر به فضای مجازی رو می‌آورند. بنابراین بیشتر این افراد فضای مجازی را جولانگاه مناسبی برای هنجارشکنی‌های خودمی‌دانند.

براساس تحقیقات میدانی رفتارهای نابهنجار در فضای مجازی از سوی افرادی واقع می‌شود که شعل، تفریح، سرگرمی و وظیفه روزانه مشخصی ندانسته و با خانواده، دوستان و جامعه ارتباط قوی ندارند و تعهد و دینی نسبت به ارزش‌ها و هنجارهای جامعه احساس نمی‌کنند. در واقع احساس همبستگی و انسجام و پیوند اجتماعی ندارند.

همچنین افرادی که احساس می‌کنند به‌دلیل بسته بودن فضای جامعه، نمی‌توانند در فضای واقعی به هدف‌شان برسند و از وضعیت موجود

گلایه‌مند هستند برای آنکه خودی نشان دهند تنها راه را برآوردن به فضای مجازی می‌دانند و در آنجا حرف‌ها و اقداماتی را که در دنیای واقعی نمی‌توانند انجام دهند از خود بروز می‌دهند. از آنجا که نظارت و کنترل در فضای مجازی نیز کافی نیست و افراد با هویت‌های غیرواقعی براحتی هر کاری انجام می‌دهند این دنیای مجازی برای هنجارشکنی هایشان ایده آل است.

از سوی دیگر هر فردی ممکن است در فضای مجازی دهها دوست و دنبال کننده داشته باشد. بدون آنکه این افراد از هویت اصلی و شخصیت واقعی وی شناخت دقیقی داشته باشند. بسیاری از افراد به خاطر نداشتن سرگرمی و تفریح یا احساس پوچی و سرخوردگی در دنیای واقعی به دنیای مجازی و دوستان غیرواقعی رو می‌آورند و تحت تأثیر مطالب و عکس‌ها و حتی اعتقادات این افراد گاهی خودشان دست به رفتارهای نامتجارم می‌زنند.

اما یکی از پیامدهای این کار این است که فرد تصور می‌کند اگر بخواهد برای خود کسی شود و هویتی داشته باشد یا محدود و منزوی نشود قالوبر یا دنبال کننده افراد معروف شود. این همرنگ جماعت شدن مانع تفکر انتقادی می‌شود و عقلانیت را سلب می‌کند. در واقع فرد فکر می‌کند با دنبال کردن یک سوژه یا یک صفحه یا پیام تصویری یا صوتی می‌تواند برای خودش جایگاهی پیدا کند. اما گاه همین امر باعث ترویج رفتاری می‌شود که با هنجارها و قواعد و اندیشه‌های جامعه سازگار نیست. همانند ترویج فساد و گرایش به مصرف یک‌نوع مواد مخدر یا رفتارهای انحرافی و مصرف گرایی. موضوع دیگری که درباره فضای مجازی باید گفت این است که بین نسل قدیم و جدید شکافی ایجاد کرده است. چرا که نسل قبل با این فضا کمتر در ارتباط هستند و بسیاری از ارزش‌هایی که از نگاه نسل قبل محترم و مورد پسند جامعه بود از نگاه نسل های امروزی ضد ارزش محسوب می‌شود. در واقع ارزش و ضد ارزش جایگاه شان تغییر کرده و بسیاری از رفتارهایی که قبلا حرمت و حریم داشت امروز شکسته شده است و این از دیگر هنجارشکنی‌های فضای مجازی است.

ایران: دکتر جمال ادهمی
جامعه‌شناس و استاد دانشگاه

مقاله

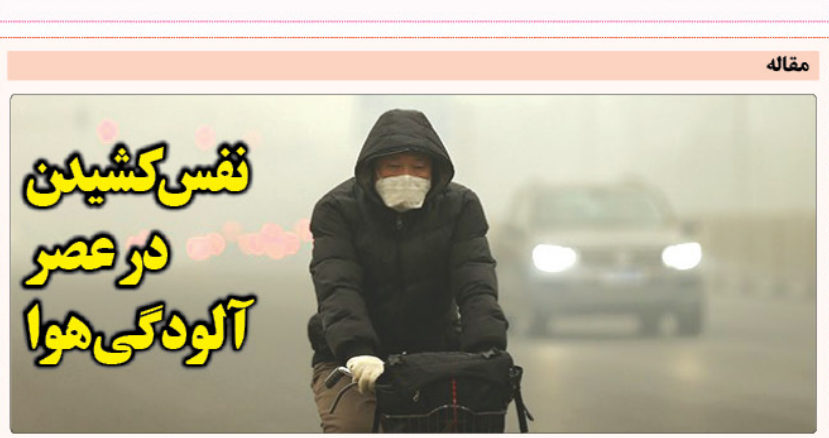

اشاره این مطلب را کامبیز هنردوست نوشته است و در تاریخ ۲ آبان ۲۰۱۹ با عنوان Choked by Beth Gardiner review – the toxic truth about the air we breathe در وبسایت گاردین منتشر شده است. وبسایت ترجمان آن را در تاریخ ۲۱ آبان ۱۳۹۸ با عنوان «نفس کشیدن در عصر آلودگی هوا» و ترجمهٔ میترا داشور منتشر کرده است.

به گزارش پیام آشنا: به نقل از ترجمان، بیماری‌ها و تلفات ناشی از هوای آلوده مختص دنیای مدرن نیست. بااین حال ابعاد این مسئله در هیچ دوره‌ای از تاریخ به اندازهٔ امروز نبوده است. این بحران نفرتی از بیشترین شهرهای اروپایی تا عقب‌ماندهترین روستاهای شرق آسیا دامن گسترده است. اما هنوز در دنیای سیاست و اقتصاد کسی آن را چندان جدی نمی‌گیرد. یک روزنامه‌نگار کارکشتهٔ آمریکایی، با سفر به دور دنیا، کتابی دربارهٔ آلودگی هوا نوشته است که تصویر کامل‌تری از این فاجعه را به ما نشان می‌دهد. آلودگی هوای محیط مثل سیگارکشیدن نیست که بتوان آن را به طور قطعی با نمونه‌های فردی ناتوانی یا مرگ نابهنگام مرتبط دانست. اما این آلودگی عوامل مخاطره‌آمیز را بسیار بالا می‌برد. بث گاردینر در کتاب خفتن گرفته توضیح می‌دهد که آلودگی هوا هر سال جان حدود ۷ میلیون نفر را در سرتاسر جهان می‌گیرد. تحقیقات اخیر حاکی از این است که تعداد واقعی نزدیک به ۹ میلیون یا به‌عبارتی یک در هر ۹ مرگ است. رقم دقیق هر چه باشد، آلودگی هوا که در درجهٔ اول اکسید نیتروژن و ذرات معلق کمتر از ۲٫۵ میکرومتر است، بیشتر از سیگارکشیدن مردم را می‌کشد. حتی میزان مرگ ناشی از آلودگی هوا از مجموع مرگ‌ها به دلیل ایدز، دیفت و تصادفات رانندگی بیشتر است. بالغ بر ۴۰ درصد از آمریکایی‌ها و رقم حیرت‌آور ۹۵ درصد از مردم در سرتاسر دنیا هر روز هوای آلوده را تنفس می‌کنند. مطالعهٔ جدیدی می‌گوید انتظار می‌رود به همین خاطر، از عمر کودکان در جنوب آسیا، ۳۰ ماه و در جنوب صحرای آفریقا، ۲۴ ماه کم شود. آلودگی هوا متوسط امید به زندگی را در بریتانیا یک‌سال و نیم و در آلمان بیش از ۲ سال کاهش می‌دهد. در سرتاسر اروپا آلودگی هوا بیش از ۱۵ برابر کشته‌های تصادفات رانندگی تلفات می‌دهد. خیلی از کسانی که در نتیجهٔ آلودگی هوا نمی‌میرند، با اثراتش بر قلب، ریه‌ها و مغزشان دست‌وپنجه نرم می‌کنند. یافته‌های جدید این مسئله را با تجربیات جامعه‌سنجی در جوانان مرتبط می‌سازد.

گاردینر که روزنامه‌نگاری آمریکایی است و با همسر بریتانیایی و دختر خردسالش در لندن زندگی می‌کند، متوجه شد چقدر از «گرمای» دود موتورهای دیزلی در شهر محل سکونتش ناراحت است و آماده شد تا بفهمد در این باره چه کارهایی انجام شده است. او که گزارشگری باتجربه است، تحقیقش را در سطح جهانی انجام داد. گاردینر به هند، چین، آمریکا، مالاوی، لهستان و آلمان سفر کرد و در محلهٔ خودش هم دست به تحقیق زد و با افسرانی ملاقات کرد که از اثرات آلودگی هوا رنج می‌برند. با معتقدان، قانون‌گذاران، پیشگامان و بقیهٔ کسانی صحبت کرد که طی سال‌ها و دهه‌ها تلاش کرده‌اند تا شرایط را بهبود ببخشند و گاهی موفق هم شده‌اند. همین طور سراغ کسانی رفت که معتقدند تلاش برای اینکه انتشار آلاینده‌ها تنظیم یا محدود شود، اغلب به درستی پیش نمی‌روند.

گاردینر می‌گوید: «اهرتی‌یوس ویژگی عجیب این بحران است؛ یک‌قبال محیط‌زیست در لس‌آنجلس هم این‌طور برایش تعریف کرد: «می‌بینی که یک‌نفر در خیابان دارد می‌دود و هرگز قرامونش نمی‌کنی، اما اینکه هزاران نفر در اثر هوای کثیف می‌میرند هیچ‌وقت ناراحتت هم نمی‌کند». فقط با استفادهٔ دقیق از تکنیک‌های آماری است که اثرات این هوای آلوده آشکار شده است.

مطالعات مهمی مثل مطالعهٔ سلامت کودکان در کالیفرنیا در سال ۲۰۰۴ دریافته‌اند کودکانی که آلوده‌ترین هواها را تنفس می‌کنند، نزدیک به پنج برابر بیشتر احتمال دارد که ۲۰ درصد عملکرد ضعیف‌تر ریه را تجربه کنند و برای هر ۱۰۰ کودکی که در بدترین آلودگی‌ها بزرگ می‌شوند، حداقل شش مرتبه محتمل‌تر است که دچار مشکلات سلامتی مادام‌العمر شوند.

گاردینر در قضاوت خود نکته‌سنج اما نندوتیز است. دغدغه‌اش جزئیات زندگی‌های واقعی و نیز ذرات ریز معلق است که اغلب به این جزئیات صدمه می‌زنند. از این کتاب راهنمایی بهتر برای غیرمتخصصان و شهروندان دغدغه‌مند پیدا نمی‌شود. خفتن گرفته خصوصاً شرح جالبی از قانون هوای پاک آمریکا در سال ۱۹۷۰ می‌دهد که همچنان یکی از قوانین زیست‌محیطی مهمی است که در کل دنیا تصویب شده است. این قانون، دلیلی کلیدی است که چرا خیلی از آمریکایی‌ها هوایی را تنفس می‌کنند که اگرچه اغلب کثیف و خطرناک است، نسبت به گذشته خیلی کمتر آلوده به آلاینده‌هایی است که مستقیماً به سلامتی آسیب می‌رسانند و معمولاً تمیزتر از هوایی است که اکثر اروپایی‌ها تنفس می‌کنند. سرفهٔ آزادسازی کربن دی‌اکسید آمریکایی‌ها با بالاتر است. اما این آلاینده به طور مستقیم سمی نیست. ایدهٔ محوری‌اش که باعث موفقیت چنین قانونی شد این بود که سلامت انسان باید بر سود کمپانی‌ها مقدم باشد. از دیدگاه تاریخ معاصر این قضیه هم بسیار مهم است که در ابتدا این قانون موافقت تقریباً همگانی هر دو حزب جمهوری‌خواه و دموکرات را داشت. البته عمر این توافق کوتاه بود. تلاش‌های دولت ترامپ برای اینکه کنترل آلودگی را نقش بر آب کند، فقط یک گوشه از جدالی است که عمری بیشتر از ده سال دارد.

گاردینر بعضی از گام‌های اشتباه بزرگ را نیز بررسی می‌کند که در میانشان، تغییر مسیر گستردهٔ اروپا به سوی موتورهای دیزلی برای ماشین‌های شخصی در دههٔ ۱۹۹۰ چشمگیر است. چنین اتفاقی بر اساس این باور افتاد که این کار انتشار کربن دی‌اکسید را کاهش می‌دهد که تا حد زیادی هم شکست خورده به جایش میلیون‌ها نفر در معرض میزان بالاتری نیتروژن دی‌اکسید قرار گرفتند که آلاینده‌ای خطرناک است. کتاب خفتن گرفته با جزئیاتی شوکه‌کننده شرح می‌دهد که چطور فولکس‌واگن و سایر تولیدکنندگان برای مدت زیادی حقیقت را دربارهٔ گازهای غیرواقعی تولیدشده توسط وسایل تقلبی‌شان پنهان کردند و قسر در رفتند. اما در بیشتر نقاط اروپا نباید قیمت خودروسازان را به خاطر وضعیت وحشتناک هوا سرزنش کرد. گاردینر لندن را در نظر می‌گیرد و می‌نویسد: «دولت دیوید کامرون و بعد دولت تریزا می، به جای اینکه تلاش کنند مشکل را حل کنند، قرزی‌شان را صرف مقاومت در برابر دادخواست‌هایی کردند که خواستار یک استراتژی جدی در برابر آلودگی‌ها بودند و به دنبال الحاقیه‌هایی برای دستورات کیفیت هوای اتحادیهٔ اروپا رفتند. بوریس جانسون زمانی که شهردار بود طرح‌های پاکسازی متهورانه‌تر شهردارن بیش از خودش را به تأخیر انداخت و تضعیف کرد و حتی در نزدیکی مانیتورهایی که میزان آلودگی را نشان می‌دادند، بزرگ‌ترین غبار اسپری می‌کرد تا ارقام به شکلی مصنوعی پایین بیایند». با تمام این مسائل، دولت در تألیم به کاری که می‌کرد تا ارقام را شروع کرد و صادق خان، شهردار فعلی بر معرفی منطقهٔ انتشار قوق‌العاده پایین نظارت داشت.

اما گاردینر سوابق لندن را با برلین مقایسه می‌کند که در آنجا دسترسی پذیری فزایندهٔ جایگزین‌های جذاب، قابل استطاعت و از قبل آماده برای ماشین‌های سواری، بهبود قابل توجهی در تکمیل شبکهٔ حمل‌ونقل، کیفیت زندگی و سلامت ایجاد کرده است. در گزارشی پرشور از دهلی که شهری بسیار بزرگ است و احتمالاً آلوده‌ترین هوا را در جهان دارد، گاردینر نشان می‌دهد با اینکه در اوایل دههٔ اول قرن بیست‌ویکم، معرفی گاز طبیعی فشرده برای وسایل نقلیهٔ موتوری با موفقیتی ابتدایی همراه شد، چطور بعد از آن مقامات هند مکرراً آلودگی هوا گلاویز شدند و نتوانستند راه‌حلی برایش پیدا کنند. تا امروز این مشکل به مرز بحران برسد، بعضی تدابیر بدون اینکه انتشار گازهای آلوده‌کننده را به شکل درخور توجهی کاهش بدهند، فقط در حق فقرا و آسیب‌پذیران ظلم کردند. هم‌زمان، نیروگاه‌هایی که سوختشان زغال است، تقریباً همچنان در حال کارند. بدون اینکه نظارتی بر انتشار آلاینده‌هایشان باشد.

باوجوداین، بزرگ‌ترین منبع آلودگی هوای خطرناک در بخش روستایی هند و در بخش‌های بزرگی از آفریقا آتش‌های خانگی ساده‌ای هستند که مردم به پا می‌کنند تا رویش غذا بپزند. این آتش‌ها که به «زیست‌توده» هایی مثل چوب، بوته، علف و پهن گاو می‌سوزند، مسبب ۴ میلیون مرگ در سال هستند. زنان و دختران که بیشتر مسئول آشپزی هستند به شکل نامتناسبی تحت تأثیر آن قرار می‌گیرند. این چیزی است که گاردینر شخصاً شاهدش بوده است. در مالاوی، سینه‌پهلو که اغلب ناشی از آتش پختوپز است، بزرگ‌ترین قاتل کودکان زیر پنج سال به شمار می‌رود. خبر خوب این است که راهکارهای فنی مثل اجاق گازهای الکترومغناطیسی که با پنل‌های خورشیدی شارژ می‌شوند ظاهراً بیش از پیش قابل استفاده هستند.

مجزهٔ اقتصادی چین به قیمت نومی «خرازمان» محقق شده است و بسیاری از شهرهایش بیشتر سال را در هاله‌ای از معدود سمی پوشیده شده‌اند. گزارش گاردینر از تلاش‌ها برای رفع این چالش‌ها دو مثال هشداردهنده و الهام‌بخش در خود دارد. یکی از این هشدارها مربوط به پروندهٔ جای جینگ است. روزنامه‌نگاری از تلویزیون مرکزی چین که مستندی دربارهٔ این بحران ساخت. طی روزهای انتشار آنلاین این مستند به نام «زیر گنبد در سال ۲۰۱۵» بیش از ۲۰۰ میلیون نفر آن را تماشا کردند که این تعداد بیننده حتی برای چین هم بسیار زیاد است. هیچ شکی نیست که دولت چین اهمیت مسائل مطرح‌شده در فیلم (که در یوتیوب با زیرنویس پیدا می‌شود) را تشخیص می‌داد. اما ظاهراً جای مرتکب اشتباهی نایخشودنی شد که این مستند را بدون تأیید رسمی ساخت. گاردینر تلاش می‌کند رد زنی را بگیرد که در هر کشور دیگری آدم مشهوری است. اما حالا بدون هیچ‌ردی ناپدید شده است. مثال الهام‌بخش این است که به لطف بعضی از فعالان محیط‌زیست مثل «ماجون»، داده‌ها دربارهٔ میزان آلودگی هوا و آب در مکان‌های مهمی در چین آزادانه به شکل آنلاین و بلادرنگ در دسترس هر فردی قرار دارد. هیچ چیزی مشابهی در جای دیگری وجود ندارد و در کشوری که دولت بیش از پیش از قانونی اطلاعات استفاده می‌کند تا شهروندانش را کنترل کند، ما سرسختانه امیدوار است. او به گاردینر می‌گوید: «لحظه‌ای که به مردم حقیقت را می‌گویی، هیچ‌راه برگشتی نداری».

شدت آلودگی هوا در بخش‌هایی از چین نسبت به سال‌های قبل کمتر شده است. اما روندهای جهانی کنونی حکایت از آینده‌ای ناگوار دارند. به قول دیوید والاس ولز در کتاب «خیرش: زمین غیرقابل سکونت»، تغییر اقلیم در این قرن ممکن است تعداد مرگ‌های نابهنگام ناشی از آلودگی هوا را به تنهایی، بیشتر از ۱۵ برابر افزایش بدهد. با این حال گاردینر محاطانه خوشبین باقی می‌ماند. با سابقهٔ قانون‌گذاری ارزش‌محور مثل قانون هوای پاک و بسیج برای نیو دیل سبز در آمریکا، تغییر جهت از این سوخت‌های قسلی که مدن هایلمان، اسموم و سوربمان را پر ران می‌کنند، امکان‌پذیر است. گاردینر نتیجه می‌گیرد: «اگرچه باید تصور‌ش دشوار باشد» دنیایی بهتر از این دنیایی که می‌شناسیم هم دسترس‌مان است.»

برگه

هیچ کس نمی تواند ما را بهتر از خودمان فریب دهد.

گوته

اوقات شرعی فردا

اذان صبح	طلوع آفتاب	اذان ظهر	غروب آفتاب	اذان مغرب
۰۵:۴۶	۰۷:۱۷	۱۲:۳۳	۱۷:۰۸	۱۷:۲۷

خوش

غمگین مشو دلا
تو از این ظُلم دشمنان
اندیشه کُن در این که
دلارام داور است

مولانا

۴۳ شعر

امروز با حافظ

آبی به روزنامه اعمال ما فشان
باشد توان ستردن حروف گناه از او
حافظ که ساز مطرب عشاق ساز کرد
خالی مباد عرصه این بزمگاه از او
آیا در این خیال که دارد گدای شهر
روزی بود که یاد کند پادشاه از او

برید جراید

پاسخ به جرمی جهانی

شهروند- واکنش فعالان گردشگری به تهدید ۵۲ مکان فرهنگی: «تهدید رئیس جمهوری ایالات متحده آمریکا در حمله به مراکز فرهنگی و تاریخی ایران، ارتباطی به اختلافات و اهداف سیاسی ندارد، میراث تاریخی و فرهنگی تمدن ایران متعلق به تمدن بشری و همه انسان‌های گذشته، امروز و آینده جهان است و هر گونه آسیب به میراث بشر در هر نقطه جهان و به وسیله هر شخصی برابر است با جنایت علیه فرهنگ و تمدن انسانی»

دو روز قبل بود که دونالد ترامپ، رئیس جمهوری آمریکا در توییتی ایران را تهدید به حمله نظامی کرد و نوشت: «ما ۵۲ سایت ایران را که برخی ارزش و اهمیت بالایی برای ایران و فرهنگ ایرانی دارند در تیررس داریم و به این اهداف و خود ایران بسرعت و بهشدت حمله خواهد شد.» توییت او و در تیررس قراردادن مراکز فرهنگی ایران عاملی بود که بسیاری به آن واکنش نشان دهند و در فضای مجازی هم انتقادهای بسیاری به این صحبت‌های ترامپ ایجاد شود. دیروز هم علی اصغر مونسان، وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی ایران به توییت تهدیدآمیز ترامپ واکنش نشان داد و گفت: «همینطور این توییت اشتباهی لفظی بوده باشد چراکه حمله به مراکز فرهنگی کاملا خلاف عرف و قوانین بین‌المللی است.» مونسان این را هم گفت که تهدید مراکز فرهنگی در میان هیچ ملتی و یا هیچ توجیهی پذیرفته نیست و براساس قطعنامه ۲۳۴۷ شورای امنیت سازمان ملل حمله به مراکز فرهنگی جنایت جنگی محسوب می‌شود.

صحبت‌های ترامپ عامل واکنش جانگ‌هوا سفیر تام‌الاختیار جمهوری خلق چین در ایران، هم بود و او در توییتی با انتشار تصویر هایی از ورودی مسجد امام(ره) در میدان آسفهان، باغ فین کاشان، خانه طباطبایی‌ها در کاشان و عمارت عالی‌قاپو در میدان نقش جهان اصفهان را در کنار یکدیگر نوشت: «میراث فرهنگی ایران برای تمام بشریت است.» از طرف دیگر، فعالان گردشگری ایران کمپینی را در اعتراض و محکومیت تهدید رئیس جمهوری آمریکا تشکیل دادند به گزارش «ایسنا» فعالان گردشگری ایران ضمن محکومیت اظهارات دونالد ترامپ، هر گونه آسیب به میراث بشر در هر نقطه از جهان به وسیله هر شخصی را برابر با جنایت جنگی علیه فرهنگ و هنر و تمدن انسانی عنوان کردند.

این کمپین با هدف اعلام اعتراض به سازمان ملل متحد در ارتباط با تهدیدهای رئیس جمهوری آمریکا که حکم «جنایات جنگی» را یافته، در حال جمع‌آوری امضاست و متنی را به دو زبان انگلیسی و فارسی خطاب به دبیر کل سازمان ملل متحد به این شرح منتشر کرده است: «ما امضای این بیانیه اعلام می‌کنیم که تهدید رئیس جمهوری ایالات متحده آمریکا در حمله به مراکز فرهنگی و تاریخی ایران، ارتباطی به اختلافات و اهداف سیاسی ندارد، میراث تاریخی و فرهنگی تمدن ایران متعلق به تمدن بشری و همه انسان‌های گذشته، امروز و آینده جهان است و هر گونه آسیب به میراث بشر در هر نقطه جهان و به وسیله هر شخصی برابر است با جنایت علیه فرهنگ و تمدن انسانی» ولی تیموری، معاون گردشگری وزارت میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری کشور هم حمایت خود را از این کمپین اعلام کرده است.

درنهایت حجت‌الله ایوبی، دبیر کل کمیسیون ملی یونسکو در ایران، هم در نامه‌ای به «اودری آزولا» مدیر کل سازمان علمی، فرهنگی و آموزشی یونسکو درخواست کرده علاوه بر محکوم‌کردن اقدام رئیس جمهوری آمریکا افکار عمومی را از خطرات چنین رفتارهایی آگاه کند: «وقتی آمریکا از عضویت در سازمان جهانی یونسکو خارج شد، نشان داد که آمریکایی‌ها هیچ اهمیتی برای میراث بشری قایل نیستند. شاید برخی از کشورها تصور می‌کردند که از لحاظ اقتصادی این نبود عضویت در یونسکو آنجام شده است اما حالا این تهدید به آنها ثابت کرد که چنین نیست و درواقع میراث فرهنگی برای او جایگاه و اهمیتی ندارد.»

ایوبی در ادامه گفته است که بیان این جمله تهدیدآمیز از سوی ترامپ خودش به تنهایی جرم جهانی است: «این چنین فرضی مسأله قابل پیگیری است به همین منظور نامه‌ای را به سازمان یونسکو نوشته و آن را همین امروز ارسال خواهم کرد و اعتراض ایران را به این موضوع بیان می‌کنیم.»

منع تردد خودروهای قدیمی در اسپانیا

ایسنا- به تازگی مقامات بارسلونا در اسپانیا از ممنوعیت تردد خودروهای قدیمی در منطقه وسیعی از این شهر خبر داده‌اند.

مقامات شهری بارسلونا در اسپانیا به تازگی تصمیم گرفته‌اند تردد و رفت‌وآمد با خودروهای بنزینی قدیمی‌تر از مدل سال ۲۰۰۰ میلادی و خودروهای دیزلی قدیمی‌تر از مدل سال ۲۰۰۶ میلادی در منطقه وسیعی از این شهر با وسعت ۵۵/۵۹ مترمربع ممنوع شود.

این محدودیت تردد در تمامی روزهای هفته از ساعت ۷ صبح تا ۸ شب اعمال خواهد شد و در صورت تخلف افراد با جریمه‌ای مابین ۱۰۰ تا ۱۵۰ یورویی مواجه خواهند شد.

شهرداری بارسلونا در این خصوص خاطرنشان کرده است که حدود ۵۰ هزار خودرو در روز تحت تأثیر این قانون جدید قرار خواهند گرفت که این عدد با آغاز سال آینده افزایش خواهد یافت این بدان معناست که بسیاری از اتوبوس‌های قدیمی نیز اجازه ورود به این منطقه بزرگ را نخواهند داشت.

آلودگی هوا از سال ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۷ میلادی تاکنون باعث مرگ ۴۲۴ نفر از شهروندان بارسلونا به عنوان یکی از بزرگ‌ترین و شلوغ‌ترین شهرهای اسپانیا شده است و به همین سبب مقامات شهرداری در این شهر به فکر وضع قوانین و مقررات سخت‌گیرانه جدیدی به منظور ارتقای کیفیت هوا و کاهش آلودگی افتاده‌اند.

از تمام خوانندگان پیام آشنا می خواهیم، یکی از مهم ترین مشکلاتی که در محله ی زندگی خود یا آن دست به گریبان هستید برایمان پیامک کنید تا در ستون «پیامک های وارده» با نام تان-در صورت تمایل-منتشر شود.

SMS
۳۰۰۰۹۸۰۲۶۰۲۰۰